

na stěžovatele zahrnuta a soudem nalézacím uznána byla náhrada za immobilisované investice Š-ové do zřízení místnosti za krám. Za platnosti cit. cís. nařízení nebyla pak trestna ani činnost spadající nyní pod sankci § 8 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.

Čís. 533.

I v řízení zrušovacím může být obžalovaný zastupován více obhájci. Nemůže však být překročen počet spisů, zákonem určený.

(Rozh. ze dne 13. září 1921, Kr II 407/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném sezení zmateční stížnost obžalovaných, pokud byla podána obhájcem Dr. Františkem K-em.

Důvody:

Podle druhého odstavce § 40 tr. ř. jest obviněnému dovoleno, by užil více obhájců než jednoho. Není tudíž ani v opravném řízení zásadně vyloučeno spolupůsobení několika obhájců téhož obžalovaného; tito mohou zejména společně vyhotoviti a podepsati podání, obsahující provedení zmateční stížnosti. Ale právě tak, jako dle druhého odstavce § 40 tr. ř. nesmí, má-li obžalovaný více obhájců než jednoho, při hlavním přelíčení vzejíti z toho rozmnožení obhajovacích řečí, přednášených za obžalované, nesmí ani v řízení opravném překročen býti počet spisů, zákonem určený.

Dne 6. března 1921 došlo k nalézacímu soudu ohlášení zmateční stížnosti Františka R., sepsané i podepsané JUDrem. Josefem L.; dne 7. března 1921 došlo k témuž soudu ohlášení zmateční stížnosti Jana K. staršího, Viléma P. (podepsané zaň jeho manželkou Boženou) a Cyrila V., sepsané i podepsané JUDrem. Karlem P. Tyto zmateční stížnosti byly také v čas provedeny. Dne 8. března 1921 došlo k soudu ohlášení zmateční stížnosti týchž čtyř obžalovaných, sepsané i podepsané JUDrem. Františkem K. V dotyčném podání není ani prokázáno ani tvrzeno, že zastupování jmenovaných čtyř obžalovaných v řízení opravném bylo nyní dle § 44 tr. ř. pouze JUDru. K-ovi svěřeno. Toto ohlášení zmateční stížnosti ze dne 8. března 1921, jež došlo k soudu v době, když už právo jmenovaných čtyř obžalovaných, zmateční stížnost ohlásiti, bylo konsumováno dřívějším ohlášením, je tudíž, pokud jde o jmenované 4 obžalované, nepřípustno a právě tak nepřípustno jest i provedení jeho těmito čtyřmi obžalovanými, sepsané a podepsané Drem. K-em. V důsledku toho byla uvedená zmateční stížnost dle § 4 čís. 1 a § 1 čís. 1 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. z. z roku 1878 zavržena hned v zasedání neveřejném.

Čís. 534.

Podloudný vývoz předmětů potřeby do ciziny (zákon ze dne 18. března 1920, čís. 188 sb. z. a n.).